

Kapitola 6

Lebesgueův integrál v \mathbb{R}^d

Víme, že $(\mathbb{R}^d, \mathcal{L}^d, \lambda_d)$ je prostor s mírou. Místo $L^1(\lambda_d)$ se obvykle píše $L^1(\mathbb{R}^d)$. Pokud $A \in \mathcal{L}^d$, můžeme uvažovat restrikcí σ -algebry \mathcal{L}^d na A a restrikcí λ_d na měřitelné podmnožiny A . Dostáváme tak nový prostor s mírou $(A, \mathcal{L}^d(A), \lambda_d|_A)$, kde $\mathcal{L}^d(A) := \{\tilde{A} \cap A : \tilde{A} \in \mathcal{L}^d\}$ a $\lambda_d|_A(B) := \lambda_d(B)$, $B \in \mathcal{L}^d(A)$. Výrok „ $f \in L^1$ na A “ nebo „ $f \in L^1(A)$ “ znamená, že f je integrovatelná na tomto prostoru s mírou. Analogický význam má symbol $L^*(A)$.

Je-li $d = 1$, $a, b \in \mathbb{R}$, I je některý z intervalů $[a, b]$, $[a, b)$, $(a, b]$, (a, b) a $f \in L^1(I)$, pak se obvykle místo $\int_I f d\lambda_1$ užívá označení

$$\int_a^b f \text{ nebo } (L) \int_a^b f.$$

Často se píše

$$\int_a^b f(x) dx .$$

Symboly $\int_a^\infty f$, $\int_{-\infty}^b f$ a také $L^p(I)$ nebo $L^p((a, b))$ mají zřejmý význam.

Protože Lebesgueova míra každé jednobodové množiny je rovna nule, nehraje roli, zda koncové body intervalu do integračního oboru patří či nikoli.

Lebesgueův, Riemannův a Newtonův integrál

Definice Lebesgueova integrálu neposkytuje prakticky žádnou možnost výpočtu v konkrétních situacích.

Nejprve ukážeme, že Lebesgueův integrál je zobecněním Riemannova integrálu, který budeme značit $(R) \int_a^b f$.

Věta 6.1 (o vztahu Lebesgueova a Riemannova integrálu). *Nechť f je omezená funkce na intervalu $[a, b]$. Je-li f riemannovsky integrovatelná, je lebesgueovsky integrovatelná a*

$$(L) \int_a^b f = (R) \int_a^b f.$$

Důkaz. Nechť $D := \{a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$ je dělení intervalu $[a, b]$. Nechť $M := \sup |f|([a, b])$ a

$$m_j := \inf f([x_{j-1}, x_j]), \quad M_j := \sup f([x_{j-1}, x_j]),$$

$$\alpha_D := m_j \text{ na } (x_{j-1}, x_j], \quad \beta_D := M_j \text{ na } (x_{j-1}, x_j], \quad j \in \{1, \dots, n\},$$

$$\alpha_D(a) = -M \text{ a } \beta_D(a) = M.$$

Dále definujeme

$$s(D) := \sum_{j=1}^n m_j(x_j - x_{j-1}), \quad S(D) := \sum_{j=1}^n M_j(x_j - x_{j-1}).$$

Nechť $\{D_j\}$ je posloupnost dělení intervalu $[a, b]$. Budeme říkat, že $\{D_j\}$ je *vhodná posloupnost* dělení, jestliže D_{j+1} je zjemněním dělení D_j , $j \in \mathbb{N}$, a normy dělení D_j konvergují k nule. Víme, že funkce f je riemannovsky integrovatelná, právě když

$$\lim_{j \rightarrow \infty} s(D_j) = \lim_{j \rightarrow \infty} S(D_j)$$

pro každou vhodnou posloupnost dělení $\{D_j\}$. Společná hodnota těchto limit je rovna $(R) \int_a^b f$.

Nechť $\{D_j\}$ je vhodná posloupnost dělení. Místo α_{D_j} (resp. β_{D_j}) budeme psát α_j (resp. β_j). Zřejmě platí

$$-M \leq \alpha_1 \leq \alpha_2 \leq \dots \leq f \leq \dots \leq \beta_2 \leq \beta_1 \leq M.$$

Označme $\alpha := \lim_{j \rightarrow \infty} \alpha_j$, $\beta := \lim_{j \rightarrow \infty} \beta_j$. Platí $-M \leq \alpha \leq \beta \leq M$. Podle Lebesgueovy věty 5.8 (za integrovatelnou majorantu lze užít konstantní funkci M) platí

$$(L) \int_a^b \alpha = (L) \int_a^b \lim_{j \rightarrow \infty} \alpha_j = \lim_{j \rightarrow \infty} (L) \int_a^b \alpha_j = \lim_{j \rightarrow \infty} s(D_j).$$

Podobně

$$(L) \int_a^b \beta = \lim_{j \rightarrow \infty} S(D_j).$$

Jestliže f je riemannovsky integrovatelná, platí

$$(L) \int_a^b \alpha = (L) \int_a^b \beta,$$

tedy

$$(L) \int_a^b (\beta - \alpha) = 0.$$

Protože $\beta - \alpha \geq 0$, platí $\alpha = \beta$ s.v. na $[a, b]$ (vzhledem k míře λ_1). Protože $\alpha \leq f \leq \beta$, je $f = \alpha$ s.v., tedy $f \in L^1([a, b])$ a

$$(L) \int_a^b f = (L) \int_a^b \alpha = \lim_{j \rightarrow \infty} s(D_j) = (R) \int_a^b f.$$

□

Je možné ověřit, že pokud $x \in [a, b]$ není dělicím bodem žádného z dělení D_j , $j \in \mathbb{N}$, pak $\alpha(x) = \beta(x)$, právě když funkce f je spojitá v bodě x . Spočetná množina dělicích bodů všech dělení D_j má míru nula. Nyní je vidět, že omezená funkce je riemannovsky integrovatelná, právě když je spojitá skoro všude.

Věta 6.2 (o výpočtu Lebesgueova integrálu pomocí primitivní funkce). *Nechť $-\infty \leq a < b \leq \infty$, f je spojitá funkce na (a, b) a F je primitivní funkce k funkci f . Jestliže $f \in L^*((a, b))$, potom existují jednostranné limity $F(a+)$, $F(b-)$ a*

$$(L) \int_a^b f = F(b-) - F(a+).$$

Důkaz. Nejprve připomeňme, že pro každou spojitou funkci na (a, b) existuje primitivní funkce. Zvolme $c \in (a, b)$, čísla $b_j \in (c, b)$, $j \in \mathbb{N}$, taková, že posloupnost $\{b_j\}$ je neklesající s limitou b a nechtě φ_j je charakteristická funkce intervalu (c, b_j) . Potom $\{\varphi_j f^+\}$ je neklesající posloupnost. Podle Leviho věty 5.3 platí

$$\lim_{j \rightarrow \infty} (L) \int_c^b \varphi_j f^+ = (L) \int_c^b f^+.$$

Označme F_1 primitivní funkci k funkci f^+ . Víme, že

$$(L) \int_c^b \varphi_j f^+ = (L) \int_c^{b_j} f^+ = (R) \int_c^{b_j} f^+ = F_1(b_j) - F_1(c).$$

Funkce F_1 je neklesající na (c, b) , neboť $F_1' = f^+ \geq 0$. Proto existuje limita $F_1(b-)$ (vlastní nebo ∞). Dostáváme

$$(L) \int_c^b f^+ = F_1(b-) - F_1(c).$$

Podobně se dokáže, že existuje limita $F_1(a+)$ (vlastní nebo $-\infty$) a platí

$$(L) \int_a^c f^+ = F_1(c) - F_1(a+).$$

Odtud sečtením dostaneme

$$(L) \int_a^b f^+ = F_1(b-) - F_1(a+).$$

(pravá strana je reálné číslo nebo ∞).

Je-li F_2 primitivní funkce k funkci f^- , podobně se dokáže, že

$$(L) \int_a^b f^- = F_2(b-) - F_2(a+)$$

(pravá strana je reálné číslo nebo ∞). Podle předpokladu je $f \in L^*((a, b))$. Je-li tedy $F_1(b-) - F_1(a+) = \infty$, pak $F_2(b-)$, $F_2(a+)$ jsou reálná čísla. Pokud $F_2(b-) - F_2(a+) = \infty$, jsou $F_1(b-)$, $F_1(a+)$ reálná čísla. Tudíž výraz $F_1(b-) - F_1(a+) - (F_2(b-) - F_2(a+))$ má smysl. Protože $F' = f$, $(F_1 - F_2)' = F_1' - F_2' = f^+ - f^- = f$, liší se funkce F , $F_1 - F_2$ o konstantu. Dostáváme

$$\begin{aligned} (L) \int_a^b f &= (L) \int_a^b f^+ - (L) \int_a^b f^- = \\ &= F_1(b-) - F_2(b-) - (F_1(a+) - F_2(a+)) = F(b-) - F(a+). \quad \square \end{aligned}$$

Při vyšetřování Fourierových řad budeme užívat následující větu o aproximaci.

Věta 6.3. *Nechť $p \geq 1$, $f \in L^p((a, b))$ a $\varepsilon > 0$. Potom existuje spojitá funkce g na $[a, b]$ taková, že $g(a) = g(b)$ a $\|f - g\|_p \leq \varepsilon$.*

Důkaz. Větu stačí dokázat za předpokladu, že funkce f je reálná. Definujme $f_j := \min(\max(f, -j), j)$, $j \in \mathbb{N}$. Potom

$$|f - f_j|^p \leq (2 \max(|f_j|, |f|))^p \leq 2^p |f|^p, \quad j \in \mathbb{N},$$

a $\lim_{j \rightarrow \infty} |f_j - f|^p = 0$. Podle Lebesgueovy věty (věta 5.8) existuje $k \in \mathbb{N}$ takové, že pro funkci $\tilde{f} := f_k$ platí

$$\int_a^b |f - \tilde{f}|^p \leq (\varepsilon/3)^p. \quad (6.1)$$

Protože $|\tilde{f}| \leq k$, podle věty 4.4 existují spojitě funkce \tilde{g}_j na $[a, b]$ takové, že $|\tilde{g}_j| \leq k$ a $\tilde{f} = \lim_{j \rightarrow \infty} \tilde{g}_j$ skoro všude. Znovu aplikujeme Lebesgueovu větu: existuje $m \in \mathbb{N}$ takové, že pro funkci $\tilde{g} := \tilde{g}_m$ platí

$$\int_a^b |\tilde{f} - \tilde{g}|^p \leq (\varepsilon/3)^p. \quad (6.2)$$

Zřejmě existují spojitě funkce h_j na $[a, b]$ takové, že $h_j(a) = h_j(b)$, $j \in \mathbb{N}$, $|h_j| \leq k$ a $\lim_{j \rightarrow \infty} h_j = \tilde{g}$ na (a, b) . (V okolí bodů a, b nahradíme funkci \tilde{g} např. vhodnou lineární funkcí.)

Opět podle Lebesgueovy věty existuje $n \in \mathbb{N}$ takové, že pro $g := h_n$ platí

$$\int_a^b |\tilde{g} - g| \leq (\varepsilon/3)^p. \quad (6.3)$$

Z nerovností (6.1), (6.2), (6.3) a z Minkowského nerovnosti dostáváme odhad $\|f - g\|_p \leq \varepsilon$. \square

Poznámka 6.4. Při studiu Fourierových řad bude užitečné si uvědomit, že

$$L^2((-\pi, \pi)) \subset L^1((-\pi, \pi)). \quad (6.4)$$

Podle Hölderovy nerovnosti (věta 5.14) platí pro $f \in L^2((-\pi, \pi))$ a $g = 1$ na $(-\pi, \pi)$

$$\int_{-\pi}^{\pi} |f| \leq \left(\int_{-\pi}^{\pi} |f|^2 \right)^{1/2} \left(\int_{-\pi}^{\pi} 1 \right)^{1/2} = \sqrt{2\pi} \|f\|_2 < \infty.$$

Trigonometrický systém a Fourierovy řady

Definujme

$$\exp z := \sum_{j=0}^{\infty} \frac{z^j}{j!}, \quad z \in \mathbb{C}.$$

Řada konverguje absolutně a lokálně stejnoměrně v \mathbb{C} a platí

$$\begin{aligned} \exp(z + w) &= \exp z \cdot \exp w, \quad z, w \in \mathbb{C}, \\ \exp' &= \exp. \end{aligned}$$